

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 308/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. T., N., zastúpeného obchodnou spoločnosťou S. a spol., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta Mgr. P. S., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 17/2011 z 3. októbra 2011 a jemu predchádzajúcim postupom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. T. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. júna 2012 doručené elektronické podanie sťažnosti Mgr. M. T., N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného obchodnou spoločnosťou S. a spol., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom advokáta Mgr. P. S., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Sžo 17/2011 z 3. októbra 2011 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“) a jemu predchádzajúcim postupom.

Zo sťažnosti vyplýva: „Sťažovateľ sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory číslo 984/08..., ktorým bolo rozhodnuté o nezapísaní Sťažovateľa do zoznamu advokátskych koncipientov...

Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 13Sp/63/2009-150 zo dňa 05. 01. 2011 konanie zastavil. Na odvolanie Sťažovateľa Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Sžo/17/2011 zo dňa 03. 10. 2011 potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

Podľa názoru oboch súdov nemajú tieto právomoc preskúmať napadnuté rozhodnutie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory a podľa názoru súdov je orgánom príslušným na takýto prieskum Konferencia advokátov Slovenskej advokátskej komory...

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/17/2011 zo dňa 03. 10. 2011 bolo doručené Sťažovateľovi a tento sa v zákonnej lehote dovolaním obrátil na Najvyšší súd Slovenskej republiky...

Uznesenie Najvyššieho súdu SR o zastavení konania o dovolaní bolo Sťažovateľovi doručené dňa 05. 04. 2012, a preto je zachovaná dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti podľa § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení

Sťažovateľ je zastúpený advokátom v súlade s plnomocenstvom, ktoré tvorí prílohu tejto sťažnosti. Predkladaná sťažnosť má náležitosti predpísané zákonom č. 38/1993 Z. z.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti týmto nálezom:

„Základné právo Sťažovateľa podľa článku 35 ods. 1, článku 46 ods. 1 a ods. 2 a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 3Sžo/17/2011 a uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/17/2011 zo dňa 03. 10. 2011 porušené.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/17/2011 zo dňa 03. 10. 2011 sa zrušuje.

Najvyšší súd SR je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu, a to dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konanie osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval samotný návrh, s návrhom nedoručil uznesenie najvyššieho súdu, proti ktorému sťažnosť smeruje, hoci v návrhu uvádza, že tvorí jeho prílohu.

Ústavný súd navyše dodáva, že k sťažnosti nie je priložené ani splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa, ktoré podľa návrhu malo byť udelené obchodnej spoločnosti S. a spol., s. r. o., a to napriek tomu, že v návrhu je uvedené, že sťažovateľ je zastúpený advokátom.

V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010,

II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2012